

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 iunie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018, declarat de către inculpatul

Tcaciiov Dmitri XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 03.08.2017 – 16.11.2017;

2. Instanța de apel: 12.12.2017 – 25.01.2018;

3. Instanța de recurs: 16.05.2018 – 27.06.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul central din 16 noiembrie 2017, Tcaciiov Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.f) Cod penal la 4 ani închisoare, în penitenciar de tip închis.

A acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea din contul lui Tcaciiov Dmitri în beneficiul lui Mocan Ana a prejudiciului material în mărime de 1838 lei.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Tcaciiov Dmitri, la 17 iulie 2017, ora 12.40, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a urmărit-o pe Mocan Ana de la Oficiul Poștal Căușeni, de unde a primit pensia, până în scara blocului locativ în care locuiește din str.XXX, or.XXX și în mod deschis i-a sustras geanta din piele artificială de culoare cafenie închisă la prețul de 300 lei, un portmoneu din piele artificială la prețul de 150 lei, bani în numerar în sumă de 1821 lei, buletinul de identitate la prețul de 250 lei, legitimația de pensionar la prețul de 150 lei și o pereche de ochelari la prețul de 150 lei, cauzându-i un prejudiciu material considerabil, în mărime de 2821 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018, apelul declarat de către inculpat a fost respins ca nefondat.

În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a reținut că, sentința a fost contestată doar în partea stabilirii pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a indicat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, care anterior a fost

condamnat pentru infracțiuni similare, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, că a comis infracțiunea în stare de ebrietate, de condițiile de viață ale acestuia, că nu este încadrat în câmpul muncii și nu are venit permanent, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și corect a conchis că corectarea inculpatului va fi atinsă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, cu executarea ei reală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul care, fără a invoca vreun temei din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei penale, casarea deciziei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, pe motiv că, la stabilirea pedepsei penale, instanța nu a luat în considerare că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acesteia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul nu a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul recursului reiese că acesta consideră că i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Concomitent, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa aplicată.

Instanța de recurs consideră că motivele invocate de inculpat la acest capitol sunt lipsite de temei legal.

Astfel, Colegiul penal relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii

penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Subsecvent, instanța de recurs reține că instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61 și 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, de condițiile de viață ale acestuia, că nu este încadrat în câmpul muncii, de circumstanțele atenuante și agravante, că a comis infracțiunea în stare de ebrietate, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și corect a conchis că prima instanță i-a stabilit lui D.Tcaciiov o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, pedeapsa fiind individualizată conform prevederilor legale.

Astfel, instanța de apel corect a considerat că corectarea lui D.Tcaciiov este posibilă doar cu stabilirea unei pedepse privative de libertate, or, așa cum a fost menționat supra, pedeapsa are drept scop atât corectarea inculpatului, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia, dar și a altor persoane, în speță însă s-a constatat faptul că inculpatul nu este la prima lui abatere, în trecut fiind tras la răspundere penală pentru infracțiuni similare (f.d.91-100), însă pedepsele aplicate nu și-au realizat scopul prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal - corijarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către acesta.

În context, Colegiul penal menționează că inculpatul urma să realizeze caracterul imoral și condamabil al faptelor sale încă de la prima lui condamnare, iar după executarea pedepsei aplicate să ducă un trai corect, în conformitate cu normele de conviețuire socială și să se abțină de la săvârșirea unor noi infracțiuni, contrar însă, intenționat și fără remușcări a săvârșit repetat infracțiuni similare, pentru care, de fiecare dată, i-au fost aplicate noi sancțiuni penale.

Respectiv, Colegiul penal consideră că o pedeapsă mai blândă decât cea stabilită de prima instanță și menținută de instanța de apel nu poate fi aplicată față de inculpat, sperând că după executarea acesteia, așa cum a afirmat în recurs, își va revizui stilul de viață.

Complementar, Colegiul reține că recurentul invocă, precum că instanța nu a luat în considerare că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei penale în procedură simplificată.

În acest sens, Colegiul menționează că, reieșind din textul hotărârilor judecătorești pronunțate, contrar celor afirmate de recurent, circumstanțele invocate au fost luate în considerare de instanță la numirea pedepsei, motiv pentru care, argumentele invocate de către recurent nu pot fi acceptate întru casarea hotărârilor judecătorești.

Totodată, Colegiul penal constată că recurentul indică aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat la pct.5.2. al deciziei, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288*). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat

totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei*, 19 decembrie 1997).

Consecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde atât fondul apelului declarat de către inculpat, cât și temeiurile de fapt și de drept care au fost puse la baza ei, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Deci, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către inculpat nu este acceptabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Tcaciiov Dmitri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu